

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.052 van 21 oktober 1999
in de zaak A. 61.041/VII-12.813.**

In zake : de b.v.b.a. BOECKX-CUYPERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. BOECKX-CUYPERS op 25 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 7 oktober 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep, door derden aangetekend tegen het besluit van 31 maart 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, houdende het verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning om te Geetbets, Galgestraat 64 A, een bestaande inrichting met 630 mestkalveren uit te breiden met 350 mestkalveren, 505 m³ mest en een ventilator met een totaal geïnstalleerd vermogen van 1,5 kW, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de uitbreiding slechts wordt toegestaan voor 238 mestkalveren;

Gelet op het arrest nr. 52.431 van 23 maart 1995 waarbij de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten.

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. De verzoekende partij baat te Geetbets, Galgestraat 64a, een rundveebedrijf uit.

Zij beschikt hiervoor oorspronkelijk over de volgende vergunningen :

- een vergunning voor het uitbaten van een bedrijf met 63 kalveren, verleend bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geetbets van 19 (volgens de verwerende partij 15) september 1989;
- een vergunning voor het exploiteren van een inrichting met 630 mestkalveren, verleend bij besluit van voormeld college van 3 oktober 1990.

Op 24 augustus 1993 dient zij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant een milieuvergunningsaanvraag in voor de verandering van de bestaande inrichting door uitbreiding met

- een stal voor 350 mestkalveren
- een opslag voor 505 m³ mest
- een ventilator aangedreven door een electromotor met een totaal geïnstalleerd vermogen van 1,5 kW.

1.2. Met een besluit van de bestendige deputatie van 31 maart 1994 wordt de gevraagde vergunning verleend voor een termijn eindigend op 19 september 2009.

1.3. Op 17 mei 1994 tekent de v.z.w. REGIONALE VERENIGING NATUUR EN LANDSCHAP beroep aan tegen dat deputatiebesluit bij de Vlaamse minister van leefmilieu.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

a. De administratie gezondheidszorg verleent op 21 juni 1994 een voorwaardelijk gunstig advies waarin wordt gesteld :

"Om verdere aanrijking met nitraten van het grond- en oppervlaktewater te voorkomen dient de exploitant over garanties te beschikken voor een verantwoorde mestafzet. Alleen dan is mijn advies gunstig (...)"

b. De Vlaamse Landmaatschappij adviseert op 29 juni 1994 ongunstig voor de uitbreiding met 350 mestkalveren omdat er onvoldoende mestopslagcapaciteit aanwezig is;

c. Het bestuur ruimtelijke ordening verleent op 1 juli 1994 een principieel gunstig advies.

d. Het bestuur milieuvergunningen stelt op 12 augustus 1994 voor het besluit van de bestendige deputatie op te heffen en de vergunning tot uitbreiding te weigeren om reden dat een ecologisch verantwoorde mestafzet niet is aangetoond.

e. De gewestelijke milieuvergunningscommissie stelt op 12 augustus 1994 voor

- "1° Het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren
- 2° De bestreden beslissing wijzigen als volgt :
 - 1) In artikel 1 wordt '350 mestkalveren' vervangen door '238 mestkalveren'.
 - 2) Artikel 1bis wordt toegevoegd dat luidt als volgt :

Artikel 1bis : -Aan de BVBA BOECKX-CUYPERS gevestigd Galgestraat 64a te 3454 Geetbets (Rummen) wordt vergunning geweigerd om een inrichting gelegen op het bovengenoemde adres, kadastrale percelen, afdeling 2, sectie E2, perceelnummers 22n², s² en t² met als voorwerp een landbouwbedrijf te veranderen door uitbreiding met 112 mestkalveren bijkomend bij de 238 vergund in artikel 1".

1.5. Op 7 oktober 1994 neemt de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting het thans bestreden besluit. Het beroep van de v.z.w. REGIONALE VERENIGING NATUUR EN LANDSCHAP wordt gedeeltelijk gegrond verklaard en het beroepen besluit wordt gewijzigd in die zin dat slechts 238 mestkalveren bijkomend worden vergund.

De weigering van de uitbreiding met nog eens 112 mestkalveren steunt voornamelijk op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 5.096 kg P_2O_5 respectievelijk 10.682 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 33,97 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 8,9 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 24,64 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid is gestaafd door documenten; dat van deze 24,64 ha er slechts 21,2 aanvaard werden door de Mestbank aangezien de afnemers de rest van de gronden nodig hebben voor een verantwoorde afzet van de mest van de eigen dieren; dat de aanvrager dus in totaal de beschikking heeft over 30,10 ha cultuurgrond; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen; dat er echter voldoende mestafzet is voor een totale populatie van 868 kalveren; dat indien het aantal kalveren beperkt wordt tot 868 een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde mest gewaarborgd is;

Overwegende dat dus gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, slechts tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, indien het aantal kalveren beperkt wordt tot 868 en de uitbreiding dus tot 238";

2. Gegrontheid van het beroep.

2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1.1. In het **derde onderdeel van het tweede middel** voert de **verzoekende partij** onder meer aan :

"Het meststoffendecreet omvat (...) geen regels die moeten worden betrokken bij het beschikken op een milieuvergunningsaanvraag. Dit decreet lijkt veeleer enkel regels te omvatten die relevant zijn eenmaal een exploitatie is gestart. Eenmaal men exploiteert, en dus mest produceert, moeten de bepalingen van het meststoffendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten vanzelfsprekend rigoureus worden in acht genomen. Dat is echter iets helemaal anders dan eisen dat op het moment dat een milieuvergunning wordt aangevraagd reeds een ecologisch verantwoorde mestafzet gewaarborgd is.
(...)";

2.1.2. De verwerende partij repliceert in haar **memorie van antwoord** dat er inderdaad geen reglementaire bepalingen zijn die voorschrijven dat de aanvrager van een milieuvergunning reeds van bij de aanvraag documenten tot staving van de mestafzet dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen, maar dat, wanneer de aanvrager er zelf voor opteert om dergelijke documenten naar voren te brengen, de overheid die feiten en gegevens niet zomaar naast zich neer kan leggen. Anders handelen zou een uiting zijn van onzorgvuldig bestuur.

Uit de door de exploitant overgelegde documenten is gebleken dat er onvoldoende ecologisch verantwoorde mestafzet kan bewezen worden voor een stapel van meer dan 868 kalveren. Het middel is dan ook ongegrond;

2.1.3. In haar memorie van wederantwoord verwijst de verzoekende partij naar de rechtspraak van de Raad van State terzake;

2.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

2.2.1. Uit de onder punt 1.5 hierboven geciteerde overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de beperking van de gevraagde uitbreiding tot 238 mestkalveren (i.p.v. de gevraagde 350) gesteund is op het feit dat de vergunningverlenende overheid van oordeel was dat de verzoekende partij over onvoldoende cultuurgronden beschikte om de geproduceerde mest op een ecologisch aanvaardbare manier uit te spreiden.

2.2.2. De Raad van State is geen bepaling bekend die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest.

Het meststoffendecreet van 23 januari 1991 bevatte op voormeld tijdstip geen regels met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning.

Blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden waren vier mestafzetmogelijkheden voorhanden : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden

door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank.

De overheid bezat derhalve niet de bevoegdheid om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 7 oktober 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep, door derden aangetekend tegen het besluit van 31 maart 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, houdende het verlenen aan de b.v.b.a. BOECKX-CUYPERS van de milieuvergunning om te Geetbets, Galgestraat 64 A, een bestaande inrichting met 630 mestkalveren uit te breiden met 350 mestkalveren, 505 m³ mest en een ventilator met een totaal geïnstalleerd vermogen van 1,5 kW, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de uitbreiding slechts wordt toegestaan voor 238 mestkalveren.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig oktober 1900 negenen-
negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.